

24 Ιουνίου, 1994

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΟΪΖΟΥ ΚΑΙ ΆΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 540/92, 580/92)

-
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Προσόντα — Το προ-
σόν του να είναι ο υποψήφιος μέλος επαγγελματικού συλλόγου — Δεν
πληρούται με μόνη την επιτυχία της εξέτασης του συλλόγου εφόσον
αυτή δεν προσδίδει χωρίς άλλο την ιδιότητα του μέλους.
- 5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως
— Παράλειψη διεξαγωγής δέουσας έρευνας — Στοιχειοθέτηση του λό-
γου στην κριθείσα περίπτωση.
- 10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδιο Υπηρεσίας — Απαιτήση της πείρας —
Διάκριση από μεταπτυχιακή πείρα.
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως
— Παράλειψη διεξαγωγής δέουσας έρευνας — Ο βαθμός της ανα-
γκαίας έρευνας προς διακρίβωση πείρας για μια χρονική περίοδο —
15 Δεν απαιτείται η αιωραία έρευνα περί πραγματικής διεκπεραίωσης ερ-
γασίας — Αρχεί η τεκμηρίωση της υπηρεσίας.
- 20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Σχετι-
κός όχι αποφασιστικός παράγοντας επιλογής.
- Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Σύσταση του Προϊστα-
μένου του Τμήματος — Διάστασή της με την εικόνα των υποψηφίων
από τις εμπιστευτικές εκθέσεις — Παραγνώριση ή περιορισμός της βα-
25 ρύτητας της σύστασης επί ουσιαδους διαστάσεως — Δεν τεκμηριώθη

κε διάσταση στην κριθείσα περίπτωση.

Με τις προσφυγές οι αιτητές επεδίωξαν την ακύρωση των διορισμών/προαγωγών των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Ανώτερου Λειτουργού Φ.Π.Α.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, εν μέρει ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Η απαίτηση του σχεδίου υπηρεσίας να είναι κάποιος μέλος Αναγνωρισμένου Σώματος Επαγγελματιών Λογιστών σημαίνει από μόνη της πως η επιτυχία στις εξετάσεις, εφόσον δεν οδηγεί χωρίς άλλο στην απόκτηση της ιδιότητας του μέλους του, δεν μπορεί να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του σχεδίου υπηρεσίας. Θεωρείται ότι ο συσχετισμός του προσόντος του ενδιαφερομένου μέλους αρ. 6 προς το σχέδιο υπηρεσίας δημιουργεί τουλάχιστον σοβαρό ερωτηματικό ως προς το αν θα μπορούσε εκείνο που δεν είναι αρκετό για την απόκτηση της ιδιότητας του μέλους να θεωρηθεί εύλογα ως ισότιμο προσόν. Το ερωτηματικό αυτό, χωρίς οποιαδήποτε έρευνα ως προς το τι σημαίνει η επιτυχία στις εξετάσεις του CIMA σε συνδυασμό με την έλλειψη οποιασδήποτε εξήγησης συνοδευτικής της κρίσης της Ε.Δ.Υ. που θα επέτρεπε την παρακολούθηση και τελικά τον έλεγχο του συλλογισμού της, παραμένει αναπάντητο. Για το λόγο αυτό, η κρίση της Ε.Δ.Υ. είναι τρωτή και ο διορισμός του ενδιαφερόμενου αυτού μέλους, ως προσοντούχου υποψηφίου, είναι άκυρος. 10 15 20 25
2. Χωρίς κάποια εξήγηση το Δικαστήριο δεν γνωρίζει γιατί η Συμβουλευτική Επιτροπή διατύπωσε αμφιβολίες και γιατί πάνω στη βάση των ίδιων ακριβώς δεδομένων η Ε.Δ.Υ. χωρίς οποιανδήποτε περαιτέρω έρευνα έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 6 κατέχει το προσόν της πείρας. Η έλλειψη οποιασδήποτε αιτιολόγησης αυτού του μέρους της απόφασης της Ε.Δ.Υ. ενόψει του είδους των στοιχείων που υπήρχαν, των σημειώσεων στην αίτησή του ενδιαφερομένου μέρους και των αμφιβολιών που εξέφρασε η Συμβουλευτική Επιτροπή και, ούτως ή άλλως, η παράλειψη διεξαγωγής έρευνας στοιχειοθετούν λόγο ακυρότητας. 30 35
3. Το σχέδιο υπηρεσίας δεν απαιτεί μεταπτυχιακή πείρα. Αν αυτή ήταν η πρόθεση θα διατυπωνόταν διαφορετικά. Αναφέρεται σε θέματα που εξειδικεύονται χωρίς να προκύπτει άμεσα, ή έμμεσα, ότι η ενασχόληση με αυτά προϋποθέτει κατοχή ορισμένου ακαδημαϊκού προσόντος. Η απασχόληση εν προκειμένω συνιστά πείρα που αποκτήθηκε ανεξάρτητα από το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέ- 40

ρος αρ. 3 δεν ήταν ακόμα μέλος του Ινστιτούτου και δεν διαπιστώνεται ότι συντρέχει λόγος για παρέμβαση του Δικαστηρίου.

- 5 4. Δεν είναι τρωτή η απόφαση του αρμόδιου οργάνου για μη διεξαγωγή δέουσας έρευνας όταν, στην απουσία οποιουδήποτε ιδιαίτερου λόγου που να την καθιστά ενδεδειγμένη, δεν αναλαμβάνεται η διεξαγωγή της ακραίας έρευνας ως προς το αν ολόκληρη η περίοδος της αποδεδειγμένης υπηρεσίας αφιερώθηκε προς διεκπεραίωση εργασίας. Τεκμηρίωση υπηρεσίας για το οριζόμενο συνολικό χρονικό διάστημα, τεκμηριώνει και την απόκτηση πείρας στην οποία απολήγει η άσκησή της για ίση περίοδο.
- 10 5. Η συνέντευξη είναι παράγοντας σχετικός αλλά σε καμιά περίπτωση αποφασιστικής σημασίας ώστε να αφήνεται “να επισκιάσει τη σταδιοδρομία των υποψηφίων ως το βασικό στοιχείο για την κρίση των ικανοτήτων και των διεκδικησέών τους για προαγωγή” (Απόσπασμα από την απόφαση του Δικαστή Γ.Μ. Πική **Κωνσταντίνος Χ΄ Κωνσταντίνου και Άλλος, ν. Κυπριακή Δημοκρατία**). Η παραγνώριση της σύστασης του Διευθυντή ως προς τον δεύτερο αιτητή είναι τρωτή και η προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους αρ.2 είναι άκυρη.
- 15 6. Μπορεί να τίθεται ζήτημα ασυμφωνίας της σύστασης προς την εικόνα των υποψηφίων όπως τη συνθέτουν οι εμπιστευτικές εκθέσεις έτσι που να δικαιολογείται η παραγνώρισή της ή η πρόσδοση σ’ αυτή περιορισμένης βαρύτητας, εφόσον διαπιστώνεται ουσιαδης διάσταση μεταξύ τους. Ο βαθμός της επίδρασης στη σημασία της σύστασης, είναι ανάλογος προς την έκταση της ασυμφωνίας. Δεν τεκμηριώθηκε τέτοια διάσταση ή ασυμφωνία.
- 20 25 30

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

35 *Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων (1992) 3 Α.Α.Δ. 228,*

40 *Paparetrou v. Republic 2 R.S.C.C. 61,*

Χ΄ Κωνσταντίνου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 2149,

Καμένος κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 404,

Δημοκρατία ν. Στυλιανού κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427,

Δημοκρατία ν. Κωνσταντινίδη (1993) 3 Α.Α.Δ. 234.

Προσφυγές

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη διορίστηκαν/προ-
άχθηκαν στη θέση Ανώτερου Λειτουργού (Φ.Π.Α.) αντί των αιτη-
τών.

Α. Κωνσταντίνου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 540/92.

Γ. Κορφιώτης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 580/92.

*Π. Χ"Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, Α' για τους Καθ'
ων η αίτηση.*

*Α. Αλεξάνδρου για Τ. Παπαδόπουλο, για τα Ενδιαφερόμενα μέ-
ρη Θ. Σκαπούλη και Δ. Πετρώνδα.*

*Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Μ. Κασάπη-Δρου-
σιώτη.*

Α. Παπαφιλίπου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Ι. Ζεβλάρη.

Κ. Αιμιλιανίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Γ. Αιμιλιανίδου.

*Γ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Μ. Μιλτιά-
δους.*

Cur. adv. vult.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Με απόφαση της Επιτροπής Δημό-
σιας Υπηρεσίας ημερομηνίας 6 Μαε ου 1992 διορίστηκαν/προά-
χθηκαν στη θέση Ανώτερου Λειτουργού Φ.Π.Α. από 1 Ιουνίου 1992
οι (1) Αιμιλιανίδου Γεωργία, (2) Δρουσιώτη-Κασάπη Μαρία, (3)
Ζεβλάρης Ιωάννης, (4) Μιλτιάδου Μιλτιάδης, (5) Πετρώνδας Δη-
μήτρης και (6) Σκαπούλης Θεοφάνης. Με την προσφυγή 540/92
προσβάλλεται το κύρος της απόφασης ως προς όλα τα ενδιαφερό-
μενα μέρη. Με την προσφυγή 580/92 ως προς τα ενδιαφερόμενα μέ-
ρη 2, 3, 5 και 6. Οι προσφυγές συνεκδικάστηκαν.

Από τη σειρά των λόγων ακύρωσης που αναπτύχθηκαν προέχει

η εξέταση εκείνων που αναφέρονται στην κατοχή από μερικά από τα ενδιαφερόμενα μέρη των προσόντων της θέσης.

Ως προς τον Θ. Σκαπούλη

5

Υποστηρίζουν και οι δυο αιτητές πως ο Θ. Σκαπούλης δεν κατέχει οποιαδήποτε από τα ακαδημαϊκά προσόντα ούτε την οκταετή πείρα από την οποία τριετής τουλάχιστο διοικητική που απαιτούσε το σχέδιο υπηρεσίας.

10

(α) Το ακαδημαϊκό προσόν του Θ. Σκαπούλη.

Το σχέδιο υπηρεσίας απαιτεί:

15

“Πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος ή ισότιμο προσόν σε ένα τουλάχιστον από τα ακόλουθα θέματα ή συνδυασμό των θεμάτων αυτών: Οικονομικά, Εμπορικές επιστήμες, Νομικά (συμπεριλαμβανομένου του Barrister-at-Law), Διοίκηση Επιχειρήσεων, Λογιστική, Δημόσια Διοίκηση, Στατιστική ή μέλος ανεγνωρισμένου Σώματος Επαγγελματιών Λογιστών.”

20

Ο Θ. Σκαπούλης στην ένδειξη “σχολές στις οποίες φοιτήσατε” στην αίτησή του για διορισμό, σημείωσε: “South West London College, Σεπτ. 1971, Νοεμβ. 1976, εξετάσεις Ινστιτούτου Cost and Management Accountants”. Ως προσόν που κατέχει ή ως εξέταση στην οποία πέτυχε, αναφέρει “Chartered Management Accountant (Το ‘Chartered Institute of Management Accountants’ πριν το 1990 ονομάζετο ‘The Institute of Cost and Management Accountants’). Επισύναψε πιστοποιητικό (ερυθρό 5) σύμφωνα με το οποίο συμπλήρωσε τις εξετάσεις του Ινστιτούτου το Μάιο 1977. Εξηγείται στο πιστοποιητικό ότι δεν πρέπει να εκληφθεί ότι υπονοείται πως ο κάτοχός του είναι μέλος του Ινστιτούτου. (“This certificate must not be taken to imply that the holder is a member of the Institute.”).

25

30

35

Οι καθ’ ων η αίτηση παραπέμπουν στη σταθερή νομολογία ως προς τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες δικαιολογείται παρέμβαση του Δικαστηρίου αναφορικά με τη κρίση της Ε.Δ.Υ. σχετικά με την ερμηνεία και την εφαρμογή του σχεδίου υπηρεσίας. Υπέβαλαν την γενική εισήγηση πως ενόψει του συνόλου των στοιχείων ήταν εύλογα επιτρεπτό να θεωρηθεί ότι ο Θ. Σκαπούλης ικανοποιούσε το σχέδιο υπηρεσίας. Ο Θ. Σκαπούλης συμφωνεί πως δεν ήταν δυνατό να θεωρηθεί ότι κατέχει πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο και ενώ υποστηρίζει ότι το CIMA είναι Αναγνωρισμένο Σώμα Επαγγελματιών Λογιστών δέχεται, πράγμα που άλλωστε προκύ-

40

ππει από τα δεδομένα, πως δεν ήταν μέλος του κατά τον ουσιαστικό χρόνο. Είναι η άποψη του πως από τα στοιχεία που υπήρχαν εύλογα θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι η επιτυχία του στις εξετάσεις του CIMA αποτελεί "ισότιμο προσόν" έτσι που να ικανοποιείται το σχέδιο υπηρεσίας. Εν τούτοις, ήταν στο επίκεντρο της επιχειρηματολογίας που ανέπτυξε, σειρά ισχυρισμών και συλλογισμών που στηρίχθηκαν σε στοιχεία ή έγγραφα που επισυνάφθηκαν στη γραπτή του αγόρευση, τα οποία δεν βρίσκονταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ. Τα έγγραφα που επισυνάφθηκαν φέρουν ημερομηνία μεταγενέστερη της προσβαλλόμενης απόφασης και οι συλλογισμοί που διατυπώθηκαν δεν μπορούν να αποδοθούν στην Ε.Δ.Υ. ούτε, βέβαια, να συσχετισθούν προς την προσβαλλόμενη απόφαση. Το ίδιο ισχύει αναφορικά και με το ότι ο Θ. Σκαπούλης, όπως αναφέρει στη γραπτή του αγόρευση, έγινε στη συνέχεια μέλος του CIMA.

Το σχέδιο υπηρεσίας απαιτεί είτε ισότιμο προσόν είτε την ιδιότητα του Μέλους Αναγνωρισμένου Σώματος Επαγγελματιών Λογιστών. Με αυτό το δεδομένο, υποστηρίχθηκε πως, θα ήταν αδιανόητο να θεωρηθεί ότι ενώ η επιτυχία στις εξετάσεις του CIMA δεν αρκούσε για να καταστεί το ενδιαφερόμενο μέρος μέλος του Ινστιτούτου ήταν, εν τούτοις, ισότιμο προσόν απ' εαυτής. Η απαίτηση του σχεδίου υπηρεσίας να είναι κάποιος μέλος Αναγνωρισμένου Σώματος Επαγγελματιών Λογιστών σημαίνει από μόνη της πως η επιτυχία στις εξετάσεις, εφόσον δεν οδηγεί χωρίς άλλο στην απόκτηση της ιδιότητας του μέλους του, δεν μπορεί να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του σχεδίου υπηρεσίας. Θεωρώ ότι ο συσχετισμός του προσόντος του ενδιαφερομένου μέρους προς το σχέδιο υπηρεσίας δημιουργεί τουλάχιστον σοβαρό ερωτηματικό ως προς το αν θα μπορούσε εκείνο που δεν είναι αρκετό για την απόκτηση της ιδιότητας του μέλους να θεωρηθεί εύλογα ως ισότιμο προσόν. Το ερωτηματικό αυτό, χωρίς οποιαδήποτε έρευνα ως προς το τι σημαίνει η επιτυχία στις εξετάσεις του CIMA σε συνδυασμό με την έλλειψη οποιασδήποτε εξήγησης συνοδευτικής της κρίσης της Ε.Δ.Υ. που θα επέτρεπε την παρακολούθηση και τελικά τον έλεγχο του συλλογισμού της, παραμένει αναπάντητο. Για το λόγο αυτό, η κρίση της Ε.Δ.Υ. είναι τρωτή και ο διορισμός του Θ. Σκαπούλη, ως προσοντούχου υποψηφίου, είναι άκυρος.

Η πείρα του Θ. Σκαπούλη

Το σχέδιο υπηρεσίας απαιτεί:

“Οκταετής τουλάχιστο πείρα σε καθήκοντα σχετικά με άμεση ή/και έμμεση φορολογία από την οποία τριετής τουλάχιστο δι-

οικητική ή άλλης υπεύθυνης φύσεως πείρα,

ή

5 οκταετής τουλάχιστο πείρα σε καθήκοντα υπεύθυνης φύσεως απο την οποία τριετής τουλάχιστο διοικητική πείρα και πολύ καλή γνώση θεμάτων άμεσης ή και έμμεσης φορολογίας, ή οκταετής τουλάχιστο πείρα σε δημοσιονομικά θέματα

ή

10 και θέματα οικονομικής διαχείρισης/ φορολογικής πολιτικής, οικονομικής έρευνας ή και μελετών από την οποία τριετής τουλάχιστο διοικητική ή άλλης υπεύθυνης φύσεως πείρα.”

Ο Θ. Σκαπούλης, σύμφωνα με την αίτησή του για διορισμό, εργάστηκε ως Cost and Finance Analyst στην εταιρεία Whitbread London Ltd (Ιαν. 1977 - Ιούλ. 1978), ως οικονομικός 15 διευθυντής/Γραμματέας στην εταιρεία Fysco Contracting Ltd (Ιανουάριος 1979 - Απρίλιος 1984), ως Λογιστής 2ης Τάξης στο Συμβούλιο Εμπορίας Πατατών (Μάιος 1984 - 1987) και ως Λογιστής 1ης Τάξης στο ίδιο Συμβούλιο από το 1987 μέχρι τις 13 Μαρτίου 20 1992 που ήταν η τελευταία ημέρα της προθεσμίας για υποβολή αιτήσεων και που όλοι δέχονται ότι είναι η ουσιαδης ημερομηνία για τους σκοπούς κατοχής των προσόντων της θέσης. Στην αίτηση του Θ. Σκαπούλη για διορισμό υπάρχει σημείωση με μολύβι με την οποία καταμετράται το χρονικό διάστημα των δυο πρώτων εργασιών του. Το άθροισμα της σημείωσης δίνει 6 χρόνια και 9 μήνες. 25 Η Συμβουλευτική Επιτροπή, στα πρακτικά της συνεδρίας της ημερομηνίας 23 Απριλίου 1992, σημείωσε ότι από τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της καθώς και από την προφορική εξέταση διαπίστωσε ότι, μεταξύ άλλων, ο Θ. Σκαπούλης δυνατό να μη είχε την απαιτούμενη πείρα. Η Ε.Δ.Υ., στα πρακτικά της συνεδρίας της ημερομηνίας 30 28 Απριλίου 1992, σημείωσε ότι επιφυλασσόταν να αποφασίσει πάνω στο θέμα μετά την προφορική εξέταση. Στα πρακτικά της συνεδρίας της ημερομηνίας 6 Μαΐου 1992, σημείωσε ότι “με βάση όλα τα ενώπιόν της στοιχεία ικανοποιήθηκε ότι αυτοί (μεταξύ τους και ο Θ. Σκαπούλης) διαθέτουν όλα τα προσόντα που απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας περιλαμβανομένης και της απαιτούμενης πείρας.” 35

Ενώ η βεβαίωση της εταιρείας Fysco Contracting Limited (ερυθρό 3) δίνει κάποια ένδειξη ως προς τη φύση των καθηκόντων που 40 άσκησε ο Θ. Σκαπούλης κατά τη διάρκεια της εργασίας του εκεί, δεν μπορεί να ληφθεί το ίδιο σε σχέση με τη βεβαίωση του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή του Συμβουλίου Εμπορίας Κυπριακών Πατατών (ερυθρό 2) και ακόμα με την εργοδότηση του ενδιαφερομένου μέρους στην εταιρεία Whitbread London Ltd σε σχέση με την οποία

δεν παρουσιάστηκε οποιοδήποτε έγγραφο. Χωρίς κάποια εξήγηση δεν γνωρίζουμε γιατί η Συμβουλευτική Επιτροπή διατύπωσε αμφιβολίες και γιατί πάνω στη βάση των ίδιων ακριβώς δεδομένων η Ε.Δ.Υ. χωρίς οποιονδήποτε περαιτέρω έρευνα έκρινε ότι ο Θ. Σκαπούλης κατέχει το συζητούμενο προσόν. Στην αγόρευση για τον Θ. Σκαπούλη, όπως και στην περίπτωση των ακαδημαϊκών του προσόντων, γίνεται αναφορά σε στοιχεία και επισυνάπτονται έγγραφα που δεν ήταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ. Επαναλαμβάνω πως δεν είναι δυνατό να αξιολογηθούν αυτά τα έγγραφα πρωτογενώς από το Δικαστήριο. Καταλήγω πως η έλλειψη οποιασδήποτε αιτιολόγησης αυτού του μέρους της απόφασης της Ε.Δ.Υ. ενόψει του είδους των στοιχείων που υπήρχαν, των σημειώσεων στην αίτησή του ενδιαφερομένου μέρους και των αμφιβολιών που εξέφρασε η Συμβουλευτική Επιτροπή και, ούτως ή άλλως, η παράλειψη διεξαγωγής έρευνας στοιχειοθετούν λόγο ακυρότητας.

Ως προς τον Ι. Ζεβλάρη

Με αδιαμφισβήτητα τα ακαδημαϊκά του προσόντα αμφισβητείται και από τους δυο αιτητές η κατοχή από τον Ι. Ζεβλάρη της απαιτούμενης πείρας τόσο ως προς το τι θα μπορούσε να μετρήσει ως τέτοια όσο και ως προς τη χρονική της διάρκεια. Ήταν στο επίκεντρο των επιχειρημάτων που ανέπτυξαν οι αιτητές η χρονική περίοδος μεταξύ της 30 Σεπτεμβρίου 1983 και 5 Αυγούστου 1986 κατά την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος εργοδοτείτο από τον Οίκο Deloitte Haskins and Sells στο Λονδίνο. Κατά τους αιτητές, το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν τότε μαθητευόμενος ή εκπαιδευόμενος ή ασκούμενος λογιστής και κατά το κρατούν σύστημα, πήρε εκπαιδευτική άδεια 20 εβδομάδων την οποία αφιέρωσε για μελέτη, συμμετοχή σε εξετάσεις και παρακολούθηση σεμιναρίων ή εκπαιδευτικών σειρών μαθημάτων ή συναντήσεις. Είναι η άποψη των αιτητών ότι η τριετής περίοδος της μαθητείας του ενδιαφερομένου μέρους δεν είναι πείρα κατά το σχέδιο υπηρεσίας αφού προηγήθηκε της αποδοχής του ως Μέλους του Institute of Chartered Accountants in England and Wales και ότι, εν πάση περιπτώσει, θα έπρεπε να αφαιρεθεί από αυτή η περίοδος της εκπαιδευτικής του άδειας. Κατά το προηγούμενο της υπόθεσης *Χρύσανθος Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελοργικών Προϊόντων* (1992) 3 Α.Α.Δ. 228 ο αιτητής Κ. Λοΐζου ζήτησε και του δόθηκε άδεια για προσαγωγή μαρτυρίας ως προς την φύση της εκπαιδευτικής άδειας που είναι παραδεκτό ότι πήρε το ενδιαφερόμενο μέρος με στόχο τη θεμελίωση του ισχυρισμού για παράλειψη διεξαγωγής δέουσας έρευνας και ενδεχόμενη πλάνη. Μπορεί να σημειωθεί από την αρχή πως αυτή η μαρτυρία δεν έχει προωθήσει τις θέσεις των αιτητών. Όπως

- προέκυψε κατά την αντεξέταση του αιτητή Κ. Λοΐζου, οι ισχυρισμοί που προβάλλει στην ένορκη δήλωσή του στηρίχτηκαν αποκλειστικά σε πληροφορίες που του δόθηκαν από διάφορα, μη κατονομασθέντα, πρόσωπα με τα οποία, όπως είπε, συζητούσε τέτοια θέματα. Ο Ι. Ζεβλάρης με τη δική του ένορκη δήλωση και στη συνέχεια κατά την αντεξέτασή του, ήταν συγκεκριμένος. Δεν χρειάζεται να επεκταθώ σε λεπτομέρειες. Η φοίτησή του στο κολλέγιο γινόταν υπό την επίβλεψη των εργοδοτών του που έλεγχαν και την απόδοσή του. Δεν τον εμπόδιζε να προσφέρει και πράγματι πρόσφερε τις υπηρεσίες του στο γραφείο πάνω σε τακτική βάση. Έβλεπε πελάτες, διεκπεραίωνε τις υποθέσεις τους και πληρωνόταν κανονικά το μισθό του. Από τη μελέτη των στοιχείων δεν έχω ικανοποιηθεί πως στοιχειοθετήθηκε ο ισχυρισμός για έλλειψη δέουσας έρευνας ή για πλάνη σε σχέση με το σημείο αυτό.
- Από την άλλη, δεν μπορώ να δεχθώ την εισήγηση πως η περίοδος πριν από την απόκτηση του απαιτούμενου ακαδημαϊκού προσόντος δεν μπορεί να προσμετρήσει ως πείρα. Η υπόθεση **Papapetrou v. Republic** 2 R.S.C.C. 61 που επικαλέστηκαν οι αιτητές, δεν τους βοηθά. Το ζήτημα δεν μπορεί παρά να κριθεί με γνώμονα τις πρόνοιες του συγκεκριμένου σχεδίου υπηρεσίας. Το σχέδιο υπηρεσίας δεν απαιτεί μεταπτυχιακή πείρα. Αν αυτή ήταν η πρόθεση θα διατυπωνόταν διαφορετικά. Αναφέρεται σε θέματα που εξειδικεύονται χωρίς να προκύπτει άμεσα, ή έμμεσα, ότι η ενασχόληση με αυτά προϋποθέτει κατοχή ορισμένου ακαδημαϊκού προσόντος. Δεν έχει αμφισβητηθεί ότι το ενδιαφερόμενο μέρος πραγματικά ασχολήθηκε, στο πλαίσιο της εργοδότησής του, με θέματα όπως αυτά που εξειδικεύονται στο σχέδιο υπηρεσίας και δεν υπάρχει εισήγηση πως, υπό την αίρεση της αμφισβήτησης που συζητήθηκε, η προϋπηρεσία του ενδιαφερόμενου μέρους από την άποψη του περιεχομένου της δεν ήταν πείρα ανταποκρινόμενη στις απαιτήσεις του σχεδίου υπηρεσίας. Αυτή η απασχόληση συνιστά πείρα που αποκτήθηκε ανεξάρτητα από το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν ήταν ακόμα μέλος του Ινστιτούτου και δεν διαπιστώνω ότι συντρέχει λόγος για παρέμβαση του Δικαστηρίου. (Βλ. σχετικά **Κωνσταντίνος Χ'Κωνσταντίνου και Άλλος ν. Δημοκρατία** (1993) 4 Α.Α.Δ. 2149 και **Ανδρέας Καμένος και Άλλος ν. Δημοκρατία** (1994) 4 Α.Α.Δ. 404).
- Λέγουν οι αιτητές πως και αν συνυπολογιστούν όλες οι περίοδοι που δήλωσε το ενδιαφερόμενο μέρος δεν συμποσούται η οκταετής πείρα που απαιτεί το σχέδιο υπηρεσίας. Η Συμβουλευτική Επιτροπή, στη συνεδρία της ημερομηνίας 23 Απριλίου 1992, εξέφρασε αμφιβολίες. Ενώπιον της Ε.Δ.Υ. τέθηκαν διευκρινιστικά

στοιχεία, (ερυθρά 52, 53 και 54). Ο ισχυρισμός πως αυτά τα στοιχεία κατατέθηκαν μετά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, εγκαταλείφθηκε. Προκύπτει η ακόλουθη εικόνα ως προς την πείρα του ενδιαφερομένου μέρους. Από 30 Σεπτεμβρίου 1983 - 5 Αυγούστου 1986 στους Deloitte Haskins and Sells, από 18 Αυγούστου 1986 - 31 Αυγούστου 1987 στους Charles and Co Chartered Accountants, από 1 Φεβρουαρίου 1988 - 31 Μαΐου 1991 στους Μεταξάς, Λοϊζίδης & Συρίμης, από 3 Ιουνίου 1991 μέχρι 13 Μαρτίου 1992 στο Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων ως Αρχιφοροθέτης 1ης Τάξης.

5

10

Με παραδεκτό από όλες τις πλευρές πως η 13 Μαρτίου 1992 ήταν η τελευταία ημέρα κατοχής των προσόντων της θέσης, οι διάδικοι διαφώνησαν ως προς το αν, ως θέμα αριθμητικής, με τα πιο πάνω καλύπτεται η οκταετής περίοδος. Κατά τον αιτητή λείπει μια μέρα. Κατά το ενδιαφερόμενο μέρος την υπερβαίνει κατά μια μέρα. Η εισήγηση των καθ' ων η αίτηση πως την υπερβαίνει κατά πολύ περισσότερο παραγνωρίζει τις ακριβείς ημερομηνίες που δόθηκαν. Σύμφωνα με τη δική μου αριθμητική είναι ορθή η άποψη του ενδιαφερομένου μέρους. Ο αιτητής ενώ σε σχέση με την πρώτη περίοδο προσμετρά τόσο την πρώτη όσο και τη τελευταία ημέρα της, δεν κάμνει το ίδιο σε σχέση με τη δεύτερη και την τελευταία. Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ήταν εύλογα επιτρεπτή.

15

20

Ο αιτητής Κ. Λοΐζου προβάλλει το διαζευκτικό επιχείρημα πως, ούτως ή άλλως, θα έπρεπε να θεωρηθεί ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν είχε την απαιτούμενη πείρα γιατί ήταν αδύνατο να μην είχε καθόλου απουσίες από την εργασία του για οποιοδήποτε λόγο. Η υιοθέτηση αυτού του επιχειρήματος θα οδηγούσε σε αποδοχή της άποψης πως σε τέτοιες περιπτώσεις και μάλιστα ανεξάρτητα από το αν η διαφορά είναι τόσο οριακή όπως στην παρούσα υπόθεση, το αρμόδιο όργανο θα πρέπει να ερευνά το σύνολο της κάθε περιόδου από μέρα σε μέρα. Δεν μπορώ να συμφωνήσω. Δεν είναι τρωτή η απόφαση του αρμόδιου οργάνου για μη διεξαγωγή δέουσας έρευνας όταν, στην απουσία οποιουδήποτε ιδιαίτερου λόγου που να την καθιστά ενδεδειγμένη, δεν αναλαμβάνεται η διεξαγωγή της ακραίας έρευνας ως προς το αν ολόκληρη η περίοδος της αποδεδειγμένης υπηρεσίας αφιερώθηκε προς διεκπεραίωση εργασίας. Τεκμηρίωση υπηρεσίας για το οριζόμενο συνολικό χρονικό διάστημα, τεκμηριώνει και την απόκτηση πείρας στην οποία απολήγει η άσκησή της για ίση περίοδο. Τα επιχειρήματα που αναπτύχθηκαν σε σχέση με τα προσόντα του ενδιαφερομένου μέρους Ι. Ζεβλάρη δεν ευσταθούν. Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. ήταν εύλογα επιτρεπτή και δεν δικαιολογείται η παρέμβαση του Δικαστηρίου. Προσθέτω πως από τα στοιχεία που υπήρχαν ενώπιον της Ε.Δ.Υ. αναμφίβολα

25

30

35

40

μπορούσε να είχε καταλήξει πως στην οκταετή πείρα του ενδιαφερομένου μέρους περιλαμβάνεται και τριετής διοικητική πείρα.

Ως προς την Μ. Κασάπη-Δρουσιώτη

- 5
- Ως προς την Μαρία Κασάπη-Δρουσιώτη αμφισβητήθηκε (από τον αιτητή Κ. Νικολαΐδη) μόνο η κατοχή του προσόντος της πείρας. Ο κεντρικός ισχυρισμός ήταν πως, όπως και στην περίπτωση του ενδιαφερομένου μέρους Ι. Ζεβλάρη, δεν θα έπρεπε να προσμετρηθεί ως πείρα η περίοδος πριν καταστεί μέλος του Chartered Association of Certified Accountants. Όσα ανέφερα ως προς τον Ι. Ζεβλάρη ισχύουν και εδώ. Ο ισχυρισμός απορρίπτεται ως αβάσιμος. Η διαζευκτική θέση του αιτητή στην Προσφυγή 580/92 αναφερόταν στην απαιτούμενη τριετή διοικητική πείρα. Ισχυρίζεται
- 10
- 15
- 20
- πως το πιο πολύ το ενδιαφερόμενο μέρος είχε διοικητική πείρα από την 1 Μαρτίου 1990 όταν διορίστηκε στη θέση Αρχιφοροθέτη 1ης τάξης. Δεν έχει δίκαιο. Από το περιεχόμενο του φακέλου και ειδικά από την ανάλυση της προϋπηρεσίας του ενδιαφερομένου μέρους προκύπτει πως εύλογα η Ε.Δ.Υ. θα μπορούσε να θεωρήσει ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε αυτό το προσόν.

Ως προς τον Δ. Πετρώνδα

- 25
- Ο αιτητής Κ. Νικολαΐδης πρόβαλε τον γενικό ισχυρισμό ότι δεν υπήρχαν στο φάκελο οποιαδήποτε στοιχεία “για την πραγματική φύση ή τα καθήκοντα που είχε ο κ. Πετρώνδας”. Δεν μπορώ να συμφωνήσω. Από τα στοιχεία που περιείχε η αίτηση του αιτητή, από τα έγγραφα και το βιογραφικό σημείωμα που επισύναψε αλλά και
- 30
- από το πιστοποιητικό του Διευθυντή του Τμήματος Στατιστικής και Ερευνών στο οποίο εργαζόταν το ενδιαφερόμενο μέρος από το 1983 με σύμβαση για την εκτέλεση ειδικών καθηκόντων και από το 1985 ως Λειτουργός Στατιστικής στην κλίμακα Α8 - 10, εύλογα μπορούσε να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι κατείχε το προσόν της απαιτούμενης πείρας, εννοείται και της τριετούς διοικητικής.

35

Η σύγκριση των υποψηφίων και η απόφαση της Ε.Δ.Υ. ως προς τους καταλληλοτέρους

- 40
- Ο αιτητής Κωνσταντίνος Νικολαΐδης προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

- (α) Ο Διευθυντής είχε συστήσει 6 από τους υποψηφίους μεταξύ των οποίων και τον ίδιο. Η Ε.Δ.Υ. απεφάσισε τον διορισμό της Μ. Κασάπη-Δρουσιώτη που δεν είχε συστηθεί αφού πα-

- ρέθεσε λόγο που αφορούσε μόνο σ' αυτόν και όχι σε οποιονδήποτε άλλο από τους υπόλοιπους πέντε συστηθέντες υποψηφίους για να καταλήξει πως ως προς την έκτη θέση η Μ. Κασάπη-Δρουσιώτη ήταν καλύτερη από αυτόν. Διαπράχθηκε έτσι το λάθος να θεωρηθεί ως υποψήφιος μόνο για μια θέση, την έκτη, και δεν εξετάστηκε η δυνατότητα παραγνώρισης της σύστασης και ως προς τους άλλους υποψηφίους. 5
- (β) Εν πάση περιπτώσει, η αιτιολογία που δόθηκε για την παραγνώριση της σύστασης του Γενικού Διευθυντή στην περίπτωση του, δεν ήταν επαρκής. 10
- (γ) Υπερέχει έκδηλα έναντι όλων των ενδιαφερομένων μερών. 15
- Δεν είναι ορθό πως η Ε.Δ.Υ. μεταχειρίστηκε τον αιτητή ως υποψήφιο για μια θέση μόνο. Μετά τη σύγκριση όλων των υποψηφίων κατέληξε πως οι πέντε από τους έξι συστηθέντες ήταν οι καταλληλότεροι σε σχέση με όλους τους υπολοίπους, περιλαμβανομένου και του αιτητή. Προέβη σε ειδική σύγκριση μεταξύ του αιτητή και της Μ. Κασάπη-Δρουσιώτη γιατί κατέληξε στην απόφαση πως, σ' αυτή την περίπτωση, η σύσταση του Διευθυντή θα έπρεπε να παραγνωριστεί για τους λόγους που δόθηκαν. Δεν εγείρονταν θέμα τέτοιου χειρισμού ως προς τους υπόλοιπους πέντε γιατί η Ε.Δ.Υ. δεν έκρινε πως θα εδικαιολογείτο η παραγνώριση της σύστασης ως προς οποιονδήποτε από αυτούς. 20
- Ο αιτητής προσλήφθηκε στη Δημόσια Υπηρεσία στις 2 Μαΐου 1978 ως Τελωνειακός Λειτουργός 2ης Τάξης. Το 1979 προάχθηκε σε Τελωνειακό Λειτουργό 1ης τάξης, θέση την οποία κατείχε κατά τον ουσιώδη χρόνο. Η Μ. Κασάπη-Δρουσιώτη προσλήφθηκε στη Δημόσια Υπηρεσία ως Αρχιφοροθέτης 1ης τάξης την 1 Μαρτίου 1990. Το γεγονός ότι η θέση αυτή ήταν ψηλότερη στην ιεραρχία σε σύγκριση με εκείνη του αιτητή ήταν ο ένας από τους λόγους για τους οποίους θεωρήθηκε ότι εδικαιολογείτο η παραγνώριση της σύστασης. Ο δεύτερος σχετιζόταν με τα ακαδημαϊκά του προσόντα. Ο αιτητής είναι απόφοιτος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Η αιτήτρια είχε BSc Economics και επιπρόσθετα ήταν Associate of the Association of Certified Accountants το οποίο, όπως σημειώνει η Ε.Δ.Υ., είναι απόλυτα σχετικό με τα καθήκοντα της θέσης. Το τρίτο αναφερόταν στην απόδοσή τους στις συνεντεύξεις. Ο αιτητής αξιολογήθηκε από την Ε.Δ.Υ. ως "πάρα πολύ καλός" ενώ η Μ. Κασάπη-Δρουσιώτη ως "εξαιρετική". 30
- 35
- 40

- Ο αιτητής υποστηρίζει πως αυτά δεν ήταν αρκετά. Είχε επιλεγεί από το 1979 για εξειδίκευση σε θέματα Φ.Π.Α. Ήταν μέλος της πρώτης Επιτροπής που συστάθηκε για να μελετήσει την πρακτική εφαρμογή του Φ.Π.Α. στην Κύπρο. Εργάστηκε ως Μέλος της Επιτροπής μέχρι το 1981 και κατά το διάστημα αυτό έτυχε ειδικής εκπαίδευσης για το Φ.Π.Α. στο Ηνωμένο Βασίλειο. Το 1989, όταν επανεξετάστηκε η εισαγωγή του Φ.Π.Α. στην Κύπρο, συμπεριελήφθη στην Ομάδα Ανάπτυξης Φ.Π.Α. και από τότε απεσπάσθη στο Υπουργείο Οικονομικών για ειδικά καθήκοντα για την προετοιμασία της εισαγωγής και της εφαρμογής του. Ως μέλος της τριμελούς Ομάδας που συνέταξε το Νομοσχέδιο και τους σχετικούς κανονισμούς του Φ.Π.Α. πρόσφερε υπηρεσίες που εκθειάστηκαν από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών στην επιστολή του ημερομηνίας 18 Νοεμβρίου 1989. Εκφράζεται στην επιστολή ευαρέσκεια και εκτίμηση για την πολύτιμη συνεισφορά του αιτητή (και της Γ. Αιμιλιανίδου) στην ετοιμασία του νομοσχεδίου. Αναφέρεται ότι επέδειξαν ιδιαίτερο ζήλο και αφοσίωση διαθέτοντας μεγάλο μέρος του χρόνου τους χωρίς οποιαδήποτε πρόσθετη αμοιβή, συμβάλλοντας έτσι στην έγκαιρη ετοιμασία ενός πραγματικά πολύπλοκου και ογκώδους νομοσχεδίου. Κατά το ίδιο διάστημα ο αιτητής συνέταξε επί μέρους "διαδικασίες" για την εφαρμογή και λειτουργία του Φ.Π.Α., ασχολήθηκε με την συγγραφή ενημερωτικών φυλλαδίων, πραγματοποίησε υπηρεσιακά ταξίδια στην Ελλάδα, Δανία και Ισραήλ όπου εκπαιδεύθηκε και ενημερώθηκε ως προς τη λειτουργία του Φ.Π.Α., συνέγραψε συμπληρωματικούς κανονισμούς και έλαβε μέρος ως εισηγητής σε 30 περίπου επιμορφωτικά σεμινάρια για την ενημέρωση των διαφόρων επαγγελματιικών τάξεων ως προς την εφαρμογή του Φ.Π.Α.
- 30 Συμφωνώ πως η Ε.Δ.Υ. αφού έστρεψε, όπως είχε κάθε δικαίωμα να κάμει, την προσοχή της σε στοιχεία επιπρόσθετα που δεν απαιτούνταν από το σχέδιο υπηρεσίας, επειδή ήταν σχετικά προς τα καθήκοντα της θέσης, δεν μπορούσε να παραγνωρίσει την εντυπωσιακή πραγματική εμπειρία και εξειδίκευση του αιτητή σε θέματα Φ.Π.Α. Το γεγονός ότι οι ιδιαίτερες γνώσεις που χωρίς αμβιβολία απέκτησε ο αιτητής δεν καλύπτονταν από κάποιας μορφής ακαδημαϊκό τίτλο, δεν ήταν εύλογο να επιδράσει σε βάρος του για να θεωρηθεί πως η αναφερθείσα ιδιότητα της Μ. Κασάπη-Δρουσώτη πρόσθετε στις διεκδικήσεις της έναντι του ως υποδηλώνουσα κατοχή ιδιαίτερων γνώσεων σχετικά με τα καθήκοντα της θέσης.
- 40 Ο αιτητής, μέσα από ειδικές εκπαιδεύσεις και πολύχρονη εμπειρία σίγουρα δεν ήταν σε υποδεέστερη θέση από αυτή την άποψη, για να πούμε το λιγότερο. Είναι γεγονός ότι υπήρχε και το στοιχείο της εντύπωσης που σχημάτισε η Ε.Δ.Υ. κατά τις συντηεντεύξεις και εκεί-

νο της θέσης που κατείχε στη Δημόσια Υπηρεσία. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αν η Ε.Δ.Υ. θα κατέληγε στην ίδια απόφαση αν υπήρχαν μόνο αυτά τα στοιχεία. Όπως σημείωσα, η σύσταση παραγνωρίστηκε για τρεις λόγους, σωρευτικά. Επισημαίνει συναφώς ο αιτητής πως η Συμβουλευτική Επιτροπή αξιολόγησε, ως προς την απόδοσή τους στις συνεντεύξεις ενώπιόν της, τόσο τον ίδιο όσο και την Μ. Κασάπη-Δρουσιώτη ως πάρα πολύ καλούς προσθέτοντας όμως ότι επιθυμούσε να τονιστεί ότι ο αιτητής (όπως και ο Κωνσταντίνος Λοΐζου) διακρίθηκε ιδιαίτερα με βάση τις απαντήσεις του σχετικά με τον Φ.Π.Α. Επικαλείται επίσης το γεγονός ότι ο Γενικός Διευθυντής σε συνεννόηση με το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών, αξιολόγησε και τους δυο, κατά τη συνέντευξη ενώπιον της Ε.Δ.Υ. ως πάρα πολύ καλούς. Εν πάση περιπτώσει, η συνέντευξη είναι παράγοντας σχετικός αλλά σε καμιά περίπτωση αποφαστικής σημασίας ώστε να αφήνεται

“να επισκιάσει τη σταδιοδρομία των υποψηφίων ως το βασικό στοιχείο για την κρίση των ικανοτήτων και των διεκδικήσεών τους για προαγωγή”

[Απόσπασμα από την απόφαση του Δικαστή Γ.Μ. Πική *Κωνσταντίνος Χ'Κωνσταντίνου και Άλλος v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (ανωτέρω)]. Ως προς το θέμα της θέσης που κατείχαν, είναι ορθό να σημειωθεί πως η Ε.Δ.Υ. δεν θεώρησε ότι η ανώτερη θέση του Κωνσταντίνου Λοΐζου σε σχέση με εκείνη της Γ. Αμιλιανίδου δικαιολογούσε από μόνη της, στο πλαίσιο του συνόλου των στοιχείων, την παραγνώριση της σύστασης της δεύτερης. Για τους πιο πάνω λόγους, η παραγνώριση της σύστασης του Διευθυντή ως προς τον Κωνσταντίνο Νικολαΐδη είναι τρωτή και η προαγωγή της Μ. Κασάπη-Δρουσιώτη είναι άκυρη.

Απομένει σε σχέση με τον αιτητή Νικολαΐδη η διεκδικούμενη έκδηλη υπεροχή του έναντι των Ι. Ζεβλάρη και Δ. Πετρώνδα. Δεν αναφέρομαι στον Θ. Σκαπουίλη ενόψει της ακυρότητας του διορισμού του για τους λόγους που εξήγησα. Όπως έχει αναφερθεί, ο Ι. Ζεβλάρης είναι Μέλος του Institute of Chartered Accountants in England and Wales. Επιπρόσθετα έχει BSc (Honours) στην Computer Science. Ο Δ. Πετρώνδας έχει πτυχίο Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Αθηνών (άριστα), Μ.Α. και PhD στη στατιστική του Πανεπιστημίου του Rochester των Η.Π.Α. Ο αιτητής όπως και ο Ι. Ζεβλάρης και ο Δ. Πετρώνδας αξιολογήθηκαν ως πάρα πολύ καλοί κατά τη συνέντευξη ενώπιον της Ε.Δ.Υ. Ο Ι. Ζεβλάρης είχε αξιολογηθεί ως εξαιρετος από τη Συμβουλευτική Επιτροπή και το Γενικό Διευθυντή. Είχαν συστηθεί και οι τρεις από το Διευθυντή και από

τη μελέτη των εμπιστευτικών τους εκθέσεων δεν διαπιστώνεται αισθητή διαφορά μεταξύ τους. Ο αιτητής στήριξε την άποψή του για έκδηλη υπεροχή έναντί τους με αναφορά στις ιδιαίτερες εμπειρίες και γνώσεις που απέκτησε ως εκ της ειδικής απασχόλησής του σε θέματα Φ.Π.Α.. Ενώ έχω δεχθεί πως αυτές οι εμπειρίες και οι γνώσεις έχουν σημασία σε σχέση με το θέμα της παραγνώρισης της σύστασης του Διευθυντή για τους λόγους που εξήγησα, δεν μπορώ να συμφωνήσω ότι, μέσα στο σύνολο των στοιχείων, προσδίδουν στον αιτητή έκδηλη υπεροχή έναντι του Ι. Ζεβλάρη και Δ. Πετρώνδα.

10 Ο αιτητής Κωνσταντίνος Λοΐζου δεν συστήθηκε από το Διευθυντή. Το έκαμε καθαρό πως δεν διεκδικεί έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών· εννοείται εφόσον θα προσδιόταν βαρύτητα στη σύσταση, ως ξεχωριστού στοιχείου προσδιοριστικού της αξίας των υποψηφίων. Τα επιχειρήματά του αναφέρονται αποκλειστικά στη βαρύτητα που θα μπορούσε να προσδοθεί στη σύσταση στην παρούσα υπόθεση. Κατά τη γνώμη του η αξία της θα έπρεπε να θεωρηθεί ως μηδαμινή.

20 Τα επιχειρήματα του αιτητή, σχεδόν στο σύνολό τους, αναφέρονταν στο Θ. Σκαπούλη με κεντρικό άξονα το γεγονός ότι αυτό το ενδιαφερόμενο μέρος δεν υπηρετούσε στη Δημόσια Υπηρεσία. Εξηγείται στην αγόρευση για τον αιτητή πως προσπάθειά του είναι να αποδείξει πως επειδή υπερέχει έναντι ορισμένων ενδιαφερομένων μερών, κυρίως έναντι του Θ. Σκαπούλη σε προσόντα πείρα και αξία, οι συστάσεις του Γενικού Διευθυντή πάσχουν ως αντίθετες προς τα στοιχεία των φακέλων ή τουλάχιστον ως αναιτιολόγητες· όχι γιατί στην περίπτωση αυτή απαιτείται από το νόμο να είναι αιτιολογημένες αφού οι θέσεις είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής και εφαρμόζεται το άρθρο 34(9) και όχι το άρθρο 35(4) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν. 1/90) αλλά λόγω της διάστασής τους προς τα στοιχεία των φακέλων.

35 Μαζί με αυτά, προτάθηκε πως η σύσταση δεν μπορούσε να είχε αξία γιατί απλώς αποτελούσε αναπαραγωγή των μετρήσιμων στοιχείων του φακέλου.

40 Όπως έχω σημειώσει, δεν δικαιολογείται να επεκταθώ στη συζήτηση επιχειρημάτων που αναφέρονται στο Θ. Σκαπούλη ενόψει της διαπίστωσης πως αυτό το ενδιαφερόμενο δεν μπορούσε να είναι υποψήφιος. Σε σχέση με τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει πρώτα να επισημάνω την αντίφαση στους ισχυρισμούς που προβλήθηκαν. Ο αιτητής επικαλείται τα μετρήσιμα στοιχεία του φακέλου (βαθμολογία στις εμπιστευτικές εκθέσεις, προσόντα και

αρχαιότητα) για να τεκμηριώσει την εισήγησή του για διάσταση των συστάσεων προς αυτά και ταυτόχρονα υποστηρίζει ότι η σύσταση απλώς αναπαράγει αυτά τα στοιχεία και, επομένως, δεν μπορεί να έχει αυτοτελή σημασία ως δείκτης της αξίας των υποψηφίων. Ακριβώς όμως η ενδεχόμενη διαπίστωση πως αυτά τα μετρήσιμα στοιχεία δεν δείχνουν από μόνα τους υπεροχή του ενός έναντι του άλλου, στην απουσία άλλης ένδειξης, αφαιρεί το υπόβαθρο του ισχυρισμού πως απλώς αναπαράχθησαν. Ο αιτητής επικαλέστηκε και την αρχαιότητά του στη Δημόσια Υπηρεσία έναντι των Γ. Αιμιλιανίδου, Μ. Μιλτιάδου και Δ. Πετρώνδα και επιπρόσθετα τα ακαδημαϊκά του προσόντα που ενώ δεν απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας, ήταν συναφή προς τα καθήκοντα της θέσης. Ειδικά ως προς την Γ. Αιμιλιανίδου αναφέρθηκε στο γεγονός ότι κατείχε θέση με ψηλότερη κλίμακα και ανέτρεξε σε παλαιές εμπιστευτικές εκθέσεις. Από το 1986 - 1991 οι δυο είχαν την ίδια βαθμολογία αλλά κατά την εισήγησή του θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη η κάπως ψηλότερη βαθμολογία του αιτητή κατά τα έτη 1980 - 1985 όσο και αν δεν ήταν σφάλμα, όπως το θέτει, να προσοδίδεται ιδιαίτερη βαρύτητα στις τελευταίες εμπιστευτικές εκθέσεις. Όμοιο ισχυρισμό σχετικά με τις εμπιστευτικές εκθέσεις προβάλλει και σε σχέση με τα ενδιαφερόμενα μέρη Μ. Μιλτιάδου και Δ. Πετρώνδα αν και στην περίπτωση του τελευταίου χωρίς κάποια συγκεκριανοποίηση. Επιπρόσθετα, επικαλέστηκε την πείρα του αφού από τις 7 Μαΐου 1991 είχε αποσπαστεί για εκτέλεση καθηκόντων στην υπηρεσία του ΦΠΑ. Πρόβαλε τον ίδιο ισχυρισμό και σε σχέση με τον Ι. Ζεβλάρη προσθέτοντας πως θα έπρεπε να είχε παραγνωριστεί στην περίπτωση του το επιπρόσθετο προσόν που κατείχε (BSc in Computer Science) ως άσχετο προς τα καθήκοντα της θέσης.

Δεν θα επεκταθώ σε παράθεση της σειράς των επιχειρημάτων των καθ' ων η αίτηση και των ενδιαφερομένων μερών που καταχώρισαν ξεχωριστές αγορεύσεις. Μπορεί να τίθεται ζήτημα ασυμφωνίας της σύστασης προς την εικόνα των υποψηφίων όπως τη συνθέτουν οι εμπιστευτικές εκθέσεις έτσι που να δικαιολογείται η παραγνώρισή της ή η πρόσοδοσ' αυτή περιορισμένης βαρύτητας, εφόσον διαπιστώνεται ουσιώδης διάσταση μεταξύ τους. Ο βαθμός της επίδρασης στη σημασία της σύστασης, είναι ανάλογος προς την έκταση της ασυμφωνίας. (Βλ. μεταξύ άλλων *Κυπριακή Δημοκρατία v. Ανδρέα Στυλιανού και Άλλων* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427. Από τη μελέτη των στοιχείων στο σύνολό τους δεν έχω ικανοποιηθεί ότι τεκμηριώθηκε τέτοια διάσταση ή ασυμφωνία. Η προϋπόθεση πάνω στην οποία στηρίχθηκαν τα επιχειρήματα του αιτητή δεν υπάρχει και η εισήγηση για ακυρότητα ως εκ της βαρύτητας που προσδόθηκε στη σύσταση δεν ευσταθεί. Εν πάση περιπτώσει, η άποψη του αι-

- τητή αναφορικά με την ανάγκη αιτιολόγησης της σύστασης παρά το ότι ο Νόμος δεν το απαιτεί, είναι αντίθετη προς τη νομολογία. Περιορίζομαι σε αναφορά στην υπόθεση **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Ιωάννη Κωνσταντινίδη** (1993) 3 Α.Α.Δ. 234 στην οποία το ζήτημα εξετάστηκε σε συνάρτηση με ισχυρισμό για ασυμφωνία της σύστασης προς τα στοιχεία του φακέλου.
- 5

- Για τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται ως προς τα ενδιαφερόμενα μέρη Θ. Σκαπούλη και Μ. Κασάπη-Δρουσιώτη. Ως προς το υπόλοιπο μέρος της επικυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.
- 10

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς χωρίς έξοδα.